

קונטרס

"היכל הנגינה"

במלת ושבח לשיר זמירות ותשבחות
לאבינו שבשמיים
במשנת האדמו"ר הaga"ק
רבי אהרן רاطה צוקלה"ה
משומרי אמוניים

נערך ונסדר בס"ד ע"י
גמליאל הכהן ריבנוביץ
בן אמו"ר הaga"ח רבי אלחנן י. ד. שליט"א

בני ברק
תשס"ה

תוכן העניינים

א)	קדום שיזמר יאמר הנוסח זהה
ב)	תפילה למשורר ברבים
ג)	התקשרות לרבו ע"ז זמר
ד)	מעשה שהיה בימי הארץ' הקדוש
ה)	התבודדות בניגון
ו)	ע"ז הזמירות זוכה למלבושים הרוחניים של שבת
ז)	הנגינה הוא עליית שכינת עוזינו
ח)	כשיישראל אומרים שירה החיות הקודש באימה
ט)	למשורר נשפע חסド גדול מבית המלך
י)	התקשרות בבחינת המחשבה
יא)	לכל הנביאים היו כל' זמר
יב)	תחילה צריך לשיר בקול נמוך ואח"כ יגבה קולו
יג)	לשם השכינה הקדושה ע"ז שירות ותשבחות
יד)	סגולת לכונה בתפילה
טו)	זרירות ברבים
טז)	לשיר בקול לשם הרבים
יז)	הנגינה בכלל מצות עשה ואהבת את ה' אלקיך
יח)	עבדות צדיקי קדמאי
יט)	השירה בעבודת המלאכים
כ)	שירות ותשבחות בליל שבת קודש
כא)	ניגון חדש
כב)	השירה מתנהמת קצת ע"ז השירות ותשבחות
כג)	זרירות בסעודה שלישית ענין גדול ונורא

היכל

הנגינה

כד)	שלא יפטע איז בדברים בטילים	ו
כה)	ע"י הניגון נמשך ברכות	ו
כו)	יותר כבוד לכבוד לה' בשירות ממון	ז
כז)	אין להקב"ה נחת יותר מזה	ז
כח)	לשיר עם מלבוש העליון	ז
כט)	הניגון מעורר האהבה לה' יתברך	ז
לו)	הקב"ה מקדים שירותינו לשירות המלאכים	ז
לא)	גם הטרוד מאד ישיר בשבת	ח
לב)	הניגון עבודת הצדיקים	ח
לג)	ע"י הזרירות משפיין הסטרא אחרא	ח
لد)	שובר כל המקטריגים	ח
לה)	עיקר הסעודה במלוא מלכה השירות ותשבחות	ח
לו)	משל عمוק ונפלא	ט
לז)	עזה לזרירות בכוננה	ט
לח)	עד התפשטות הגשמיות	ו
לט)	טעם שהתיינוק אוהב הניגון	ו
מו)	הקב"ה מתפאר בשירות ותשבחות	ו
מא)	שלא לסרב בכבוד לנגן	ו
מב)	זרירות בכל השפות	יא
מג)	אחרי תיקון חצות יקום ויתחזק באמונה ע"י Shir	יא
מד)	שלא יהיה ניגון מקל דעת	יא
מה)	השירה מתעורר לאדם כשןשفع עליו אור ה'	יא
מו)	עזה הנשגבה להגיע לשמחה זה ע"י Shir	יב
מד)	המשורר נקרא חסיד	יב
מכ)	גם אם הוא עצוב יתרחק לבבו לשמחה	יב

היכל

הנגינה

מ"ט) להתחזק ב贊ירות בשבת קודש.....	יב
ג) שלא יהא עני בעדן צה.....	יב
נא) במעלת ניגון של קדושה.....	יג
nb) ע"י השירה יכול להתבונן בגודלות ה'	יג
נג) ע"י הניגון נעשה שותף עם כל צבא מעלה.....	יג
נד) השירים מעורר נפש הישנה מהעונות.....	יג
נה) אפילו במצב של שפלות ח"ו ישמע ה'贊ירותינו	יג

קדום שיזמר יאמר הנוסח הזה

טוב קודם שיזמר לשם, לומר הנוסח הזה, הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי ולשיר לפניו שירות דודים, ולקיים מצות עשהואהבת את ה' אלוקיך, וממצוות עשה מפי הקבלה כבד את ה' מהונך, ואמרו חז"ל אל תקרא מהונך אלא מגווןך, לשם יהוד וכו'.

(*"שומר אמונים"*, מאמר צהלי ורני, פרק ה', עמוד תקע"ד)

תפילה למשורר ברבים

אם הוא משורר או מתפלל ברבים, יאמר מקודם, הני מבטל כל הפניות וכל המחשבות זרות שיבאו לבני שיחיו בטלים וمبرוטלים, כי אין רצוני בהם כלל, וכיוכוין לקיים מצות עשה ונקדשתי בתוך בני ישראל (ויקרא כ"ב-ל"ב), ויתפלל בכל פעם במחשבתו לה' שיצילו ממחשבות של פניות ושקרים ח"ו, וזה נאמר עליו בשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות (שיר השירים ב'-ב'), כמוoba במדרש (שיר השירים שם) שזה קאי על בעלי תפילות.

(*"שולחן הטהור"*, מאמרי שבת קודש, דף רס"א ע"ב)

התקשורת לרבו ע"י זמר

אמר צדיק אחד מצדייקי קדמائي שבאמ זמר זמר רבו יותר מתקשר בו מאשר אומר תורה רבו, כי הזמר הוא מפנימית הנפש של רבו.

(*"תקנות והדרכות"*, פרק כ"ב, דף ל"ז ע"א)

מעשה שהיה בימי הארץ הקדוש

מעשה היה בימי הארץ הקדוש זצוק"ל שהיה בעירו החכם ר' ישראל נאגאר"ה עליו השלום והיה נעים זמירות ישראל, ופעם אחד בליל שבת קודש היה החכם הנזכר משורר על שולחנו כמנגנו הטוב, וראה הארץ הקדוש מלacci צבאות יורדים יודרין יודרין לבוא בביתו להשתעשע בשיריו, ותיכף ומיד הסתכל הארץ הקדוש כי בא מלאך אחד וסילק לכל המנהה המלאכים השרוים שם על דבר שהיה בזרועותיו מגולים. ואף גם שלא היה הכווע על ראשו, וכשהרגיש הרב הארץ זיל בדבר, שלח

אחר מ' הרב ר' חיים ויטאל ז"ל שילך לגלות את אזנו לאמר כי מלאכי עליון היו משתעשעים עמו שם על שולחנו, ונסתלקו על כי לא ישב בפחד ובאיימה לפני השולחן אשר לפניו ה', והוא כשמו החכם הנזכר בדברי תלמידי האר"י ז"ל אהזתו רעה ועמד מרעד, וישב בשולחנו מעוטף בגלימה וכובע על ראשו, וחזר לשורר בגילה ורעה, ותיכף ומיד היו מלאכי אלקים עולים ויורדים בו כאשר בתחליה, שם ושם חאים כבמזמות חתן וכלה, והרב האר"י ז"ל ומהרה"ז ז"ל היו רואים כל זה.

(*"שומר אמוניים"*, מאמר צהלי ורני, פרק י"ג, עמוד תקצ"ט)

התבודדות בניגון

נהגו הקדמונים פירושי מדברא שהיו מתבודדים ביערות ובמערות וմדבריות, והיו משבחים ומגנים לפניו ה' בשיריו דוד מלכינו, ובשירות של חשך ואהבה ורצון לה' יתברך ברוך הוא,

(*"שומר אמוניים"*, מאמר צהלי ורני, פרק א', עמוד תקס"א)

ע"י הזמירויות זוכה למלבושים הרוחניים של שבת

בכתבי הקודש של רבינו פנהס מקאריז זצ"ל, שם אדם זוכה למלבושי שבת ויו"ט (דהינו ברוחניות) אז סר ממנו כל בחינת הרע והקליפות, ולמלבושים שבת קודש אדם יכול לזכות ע"י שירות ותשבחות לה', ופירש בזה הכתוב (תhalim י"ח- ל"א) אמרת ה' צורפה, פירש אמרת הוא בגין (לשון אמרא) דהינו ע"י אמרת שירות לה' זוכה לבגד הקודש הנ"ל, צורפה, על ידי צירופי האותיות היוצאות מפיו בקדושא וכוננה, ונעשה מזה לו לבוש קודש.

(*"שולחן הטהור"*, מאמרי שבת קודש, דף רס"א ע"ב)

הנגינה הוא עליית שכינת עוזינו

עבדות חסידי קדמאי ובתראי לשיר תמיד ולרנן לכבוד ה', מפני שהוא עבודה מלאכי עליונים וכל צבא מעלה וחיות ושרפי קודש הכל בגילה ורינה, והוא עליית שכינת עוזינו, בגילה ורנן כבוד הלבנון, אז הוד והדר יותן לה כביכול, בפרט על ידי שירות ותשבחות של דוד מלכינו, שלא היה עוד אדם בעולם שישתתף בתיקוני ובעלית השכינה כמו דוד המלך עליו השלום.

(*"שומר אמוניים"*, מאמר צהלי ורני, פרק י"א, עמוד תקצ"ב)

כשישראל אומרים שירה החיה הקודש באימה

מה גדלה מעלה ישראל ועד כמה תפלוות רצויים וחייבים, כי כשותחים לומר שירה החיה הקודש באימה תרפא נפשיהם ולקולם מקשיבים.
(*"נועם הלבבות"*, מאמר החבונות בשפלות עצמו, עמוד קכ"ג)

למושור נשפע חסד גדול מבית המלך

כשבא אחד מעבדי המלך באיזה כלי Shir מפואר ומשורר לפני המלך וגורם לו שמחה גדולה, אז כיוון שהמלך בצהלות פנים נשפע עליו חסד גדול מבית המלך, ויכול לפועל גם לו וגם לאחרים מטובת המלך השפעות רבות בלי שיעור.
(*"שומר אמונים"*, מאמר צהלי ורני, פרק ו', עמוד תקע"ו)

התקרנות בבחינת המחשבה

התקרנות בבחינת המחשבה הוא דבר קשה, וצריך לזה מדריגות קדושה ואהבת ישראל אשר לא כל אחד זוכה לזה עכ"פ בקצת לבאמת, لكن העצה לזרם יחד לבורא אחד, והוא נצמיח מפנימיות מחשבה, ובזה נעשה התקשרות המחשבה והדיבור והוא יחד גדול.

(*"תקנות והדרכות"*, פרק כ"ב, דף ל"ז ע"א)

לכל הנביאים היו כלי זמר

כחוב (מלכים ב', ג' - ט"ז) יהיה כנגן המנגן ותהי עליו רוח ה', כי כל הנביאים היו להם כלי זמר לעורר נגן, ועל ידי זה התבקרו באורות עליונים עד שהמשיכו עליהם רוח הנביאות (רמב"ם הל' יסודי התורה פ"ז ה"ד).

(*"שומר אמונים"*, מאמר צהלי ורני, פרק י"ב, עמוד תקצ"ו)

תחילה צריך לשיר בקול נמוך ואח"כ יגבה קולו

כתיב במדרש פנהס כי תחילת צריך להתחיל לשורר בקול נמוך, אח"כ יגבה קולו, והוא עפ"י סוד.

(*"שולחן הטהור"*, מאמרי שבת קודש, דף רס"א ע"ב)

לשמח השכינה הקדושה ע"י שירות ותשבחות

זה היה תמיד עבודת הצדיקים לسعد השכינה הקדושה ולשמחה על ידי שירין ותשבחין וגעגועין ומסירת נפשם לה'.
 ("שומר אמונים", מאמר צהלי ורני, פרק ה', עמוד תקע'א)

סגולת לכוונה בתפילה

מי שאי אפשר לו לכוון לבו בתפילה יאמר בקול ניגון התיבות ויתעורר לכוונה.
 ("שומר אמונים", מאמר צהלי ורני, פרק י"ג, עמוד תקצ'ז)

زمירות ברבים

mobia rabinu ha-kadosh r' p'nach makaritzi zi' u (amar p'nach she'ur v' otot c'a) sh'am harbim mazmerin v'mashchin b'yach, m'kriat'in b'zeh harba kliyfot v'chizonim.
 ("שומר אמונים", מאמר צהלי ורני, פרק א', עמוד תקס'א)

לשיר בקול לשמח הרבים

לעורר השמחה צריך דייקא ע"י רינה ושירה אשר ישורר בכל עת, ובפרט בשבת קודש ישמע קולו בנעימה וזמרה, כמוoba b'midrashi zo'l (ilik' sh malchim a'-c'a, ps'r c' o- b') ci nobot hizorul nunnesh be'unosh mar roch' l'cidou b'shebil shehia yicoll zomer v'menu uzmo molil'k le-biha ha-mekdash le-shir shem b'shebil hashem, wolcan al y'menu uzmo mi shiccol le-gurot shmaha le-shmo y'tbarak v'b'part le-shmach harbim, v'lo-p'umim monu uzmo v'sov'er sh'mekoin le-shanim, abel ha-shorash hoa unava shel g'ava v'shkar, ci r'zon ha-shem shenbatel r'zoneno v'ccbodnu m'fani r'zonu v'ccbodnu y'tbarak.
 ("שולחן הטהור", מאמרי שבת קודש, דף רס"א ע"ב)

הנגינה בכלל מצות עשה ואהבת את ה' אלוקיך

אין לך דבר המסוגל יותר והמפורר לבוא לבחינת צמאן ולאהבת שמו יתברך ויתעללה, מלשורי ולומר לפניו יתברך שמו בשירין ותשבחין, וזה בכלל מצות עשה ואהבת את ה' אלוקיך (דברים ו'-ה').
 ("שומר אמונים", מאמר צהלי ורני, פרק ה', עמוד תקע'ג)

עבודת צדיקי קדמאי

מי יתן ונזכה להשיג אחד מכמה אלפים מגודל אהבת הבורא של צדיקי קדמאי אשר הילקם. כאשר ספרו ורכותינו שכל עסוק היה תמיד ליעיד השכינה הקדושה ולעתראת בקיישוטין דמלכה, ביהודים וברזין קדישין בדבוקות בשירות ותשבחות במסירת נפשם תמיד אל ה', כי אין דבר גדול בעולם מלהשתוק ולהתגעגע תמיד לה'.
 ("שומר אמונים", מאמר צהלי ורני, פרק י"ג, עמוד תקצ"ח)

השירה עבודה המלאכים

אשר נצטונו מעם ה' ע"י נביינו לשיר ולרzon לפניו ולזומר יתרברך, כי הוא עבודה המלאכים וצבא מעלה שכולם מזומנים ומשבחים לפניו יתרברך שמו.
 ("שומר אמונים", מאמר צהלי ורני, פרק א', עמודים תק"ס-תק"ס"

שירות ותשבחות בליל שבת קודש

נהגו חסידים ואנשי מעשה להתקבץ יחדיו ולעסוק בשירות ותשבחות לפניו יתרברך בפרט בליל שבת קודש, ויש רמז לדבר מהכתוב (תהלים קל"ג - א') הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, שבת אותיות שבת, שאו טוב ונעים לשבת יחדיו ולשיר שירות דודים לפניו יתרברך, ולשם זה בשבה מלכתא קדישא.
 ("שלchan הטהור", מאמרי שבת קודש, דף רס"א ע"א)

ניגון חדש

פעמים שאני עושה ניגון חדש לקיים שירו לה' שיר חדש שהוא מצוה מהקבלה לשמה הקב"ה כביבול ושכינת עוזו, בניגונים חדשים לכבוד שמו יתרברך ויתעללה כמו שנוהוג אצל כל הצדיקים והחסידים מן קדמת דנא.
 ("תקנות והדרכות", פרק כ"ג, דף ל"ז ע"ב)

השכינה מתנחמת קצת ע"י השירות ותשבחות

כשמדוברין שירין ותשבחין לה' בקול נעימה ושבח, מתפארת ומתחערת בזה שכינתה עוזינו ותפארתינו, ומתנחמת בזה קצת מגודל צערה של צערן של ישראל, וועלה זה

השבח קמי קודשא בריך הוא, והקב"ה מתפאר ומתעטר בזה כביבול, ואומר ראוبني חביבי שיש לי בעולם השפל שהוא מלא חיצונים ונסיניות והסתירות פנים, ומה מעטרים ומקדשים ומכתירים שמי הגדור.
 ("שומר אמוניים", מאמר צהלי ורני, פרק ה', עמוד תקע"ה)

זמירות בטעודה שלישית ענין גדול ונורא

נהגו במדינות הללו לישב יהדיו (בטעודה שלישית) במסיבת מרעים לשיר שירות ותשבחות להקב"ה, ואשרי חלכם בזה כי ענין גדול ונורא וטובה לנפש בלי ישוער, ודע אחיך לפני מי אתה יושב ואיזה זמן הוא עכשו בשמות.
 ("שלחן הטהור", מאמרי שבת קודש, סעודת שלישית, דף רס"ד ע"א)

שלא יפטעט איז בדברים בטלים

כשם שעל ידי שירין ותשבחין בשולחן נתעלה ונתעוור בזה כבוד ה', ככה באם יושב איז ומפטט בדברים בטלים, לא די שמחלל ומבזה את השבת, אלא נקרו שולחן נבזה, כדכתיב (מלאכי א', ז'-ז') בן יכבד אב ועובד אדוניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מורה אמר ה' צבאות لكم הכהנים בוזישמי ואמרתם بما בזינו את שמן, מגישים על מזבחיך לחם מגואל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן ה' נבזה הוא. ע"כ. והשולחן עכשו במקום קרבן (ברכות דף נ"ה ע"א), וכאילו הקריב לה' דברים בזויים.

("שומר אמוניים", מאמר צהלי ורני, פרק י"ג, עמוד תקצ"ט)

ע"י הניגון נמשך ברכות

היכל הניגון הוא מהיכלין הקרובות אלינו, ועולה עד רום ההיכלין, ואפשר לפתח בזה צינורות דלעילא ולהמשיך ברכאן קידישין.

("שומר אמוניים", מאמר צהלי ורני, פרק א', עמוד תקס"א)

יותר כבוד לכבד לה' בשירות מממון

יוטר כבוד הוא לכבוד ה' מגרונו, שהוא שירין ותשבחין בשבייל כבוד ה' אלקינו ישראל, מכבוד הממון.

(*"שומר אמונים"*, מאמר צהלי ורני, עמוד תקע'ג)

אין להקב"ה נחת יותר מזה

כשיושבין חברים ביחיד ומדברים דיבורי ריאת ה' ואחדותתו, ומזרמין שירין ותשבחין לפני קוב"ה ושכינתייה, זה ג"כ עניין גדול למאד, כי אין להקב"ה נחת יותר מכishiישראל יושבין ביחיד, ומזרמין ותשבחין לכבוד שמוי יתברך ויתעללה.

(*"טהרת הקודש"*, מאמר תשיבות סגוליות, פרק ח', דף ז ע"א)

לשיר עם מלבוש העליון

הזרמירות שירות ותשבחות, לא יהיו ח"ו בפריקת על בכווע קטן בלי מלבוש העליון בשחוק בלי בושה מה' חס מהזכיר.

(*"שומר אמונים"*, מאמר צהלי ורני, פרק י"ג, עמוד תקצ'ט)

הניגון מעורר האהבה לה' יתברך

אין לך דבר בעולם שהוא מסוגל לעורר השמחה ואהבה לה' יתברך כמו הניגון, לשורר שירי דביקות לה' בין קונו, ובפרט מי שירגיל עצמו בזה יראה פלאות בתבונדות עם קונו.

(*"שומר אמוני"*, מאמר צהלי ורני, פרק א', עמוד תקס'א)

הקב"ה מקדים שירותינו לשירת המלאכים

אשרינו שהשם ברוך הוא הוא מלכנו ואנחנו עמו ועבדיו, וזוכים לעטרו ולשמחו ולברכו ולפארו ולהדרו, והוא מקדים שירותינו לכל השירות של מלאכי צבאו מעלה, (חולין דף צ"א ע"ב), אשר גודלתם איום ונורא בלי השגת שכלינו כלל.

(*"שומר אמוני"*, מאמר צהלי ורני, פרק ו', עמוד תקע'ו)

גם הטרוד מאד ישיר בשבת

גם הטרוד מאד על כל פנים בשבת קדש מלכתא קדישא שאז חודה וצלה בכל העולמות ישיר שירות דודים לה', בפרט בעת יושבו בסעודת שבת יתן כבוד לה' אלקינו ישראל.

(''שומר אמונים'', מאמר צהלי ורני, פרק י''ג, עמוד ה''כ)

הניגון עבודת הצדיקים

כל עבודה הצדיקים היה מעולם לשיר ולזרם לפניו יתרך לעורר אהבת יתרוך שמו ויתעלה.

(''שומר אמונים'', מאמר צהלי ורני, פרק א', עמוד תקס''ב)

ע''י הזמירות משפילין הסטרא אחרא

כל מה שאנו מוסיפים בשירין ותשבחין לה' ניתוסף בזה האור הקדוש והיחוד ביותר, ומוריידין ומשפילין בזה לילית המרשעת עד נוקבא דתהומה רבה.

(''שלחן הטהור'', מאמרי שבת קדש, דף רס''א ע''א)

שוכר כל המקטריגים

דרשו חז"ל כבד ה' מגורנן, ועל ידי זה הרב פיפות בידם לשבור כל המקטריגים והקוץחים הסובבים השווננה העליונה כביבול.

(''שומר אמונים'', מאמר צהלי ורני, פרק ה', עמוד תקע''ד)

עיקר הסעודה במלוה מלכה השירות ותשבחות

עיקר זו הסעודה (של מלוה מלכה) להיות בשmachah ללות את המלכה נשח התיירה ולשיר ולזרם שירין ותשבחין לפני השם.

(''שלחן הטהור'', סעודת מלוה מלכה, דף רס''ו ע''ב)

משל עמוק ונפלא

משל למלך גדול ונורא, אשר בא עם חילוותיו הנוראים, ו Ach"c קודם הליכתו עשה רשותה במקום שהיה, ואמר כל מי שירצה למצואו אותו, ייחפש זו הרשותה, ומכאן יכול להבין מקום תחנותי, והנה בהמשך הזמן נתכסה זו הרשותה, ולא ניכר כלל, והיו מתחפשים כמה הממצאות האיך למצואו זו הרשותה, זה אומר בכח, וזה אומר בכח, עד שהמציא חכם בחכמתו, ואמר הלא המלך בוודאי בכל מקום שהולך הולך עמו כל זמר המזמרים תמיד לפניו בכל מיני זמירות, וא"כ אכח כל' זמר של' ואזמר, (וידוע כי יש וויזען קול, וזה נעשה מהרשותה של הקולות ועכשו מתחפשים כל' צו למצוא הקולות אשר כבר נדברו אפילו מכמה שנים), ובוודאי במקום הרשותה יתנו כל' זמרן הלו קול הבראה, כי יש להם וויזען קול גדול, וממילא אם יתעורר כאן הרשותה של הכל' זמר, יתעורר בזה ג"כ הכל' זמר בהיכלו של מלך, כמועה של הרadio, ועי"ז יבוא המלך או ישלח לחפשינו.

והנה ידוע כי העולמות אפיו התהנתנים, דהיינו הגלגים וכוכבים כולם מזמינים ומשבחים לשמו יתברך, ומפני זה התינוק יש לו הנאה מוקל' זמרה, כי חזק אצלו עוד הרשותה של זמירות שלמעלהCIDOU, והנה בשעה שיש לאדם עת רצון וach"c נסתלק נשאר בו רשותה כדי להזכיר בו האור בעת הצורך, והנה מסתמא בעת שהאור הקדוש היה שרויה היה מהתנוצחות העליונים אשר משבחים ומןנים ומשמחים למלכים בכיוול, ואם כן כשנזיך לכל הפחות הרשותה, קען מען זיך אזי ארים עפעס צוריק דראפען, אבל כשתכסה זו הרשותה צריך לעוררו בקול שירה וזמרה ועי"ז מAMILIA הרשותה, יכול להמשיך עי"ז ולהזoor לכל הקוזשה שנאבד ממנו, והוא הסוד המובא בקדמוניים, אשר היו הולכים ומתבוגדים תמיד ביערים, ועיקר היה בשירות זמירות, להמשיך עליהם אור הקוזשה, וזה אפשר להיות גם אצליינו בדור הזה בשעת התפילה, ובשבת מלכתא, ובשעת קיבוץ חבירים.

(''אגרות שומרי אמונים'', איגרת ג')

עצה לזרירות בכוונה

העיקר אצל השלחן השתקה כל שכן בסעודת שבת מלכתא צריך להזהר בדייבור שיוכל להתقدس לפני בוראו, כי אם יתחיל בפתוטי דברים עם בני ביתו... ימשוך לו על ידי זה ביטול זמירות בכוונה.

(''שלחן הטהור'', מאמרי שבת קודש, דף ר"ס ע"א)

עד התפשטות הגשמיות

ככה היה גם מנהג רביינו הצעש ט הקדוש זי ע' בעת ישיבתו יחד עם החבריא קדישא היו מזמראין שירין ותשבחין בגודל התלהבות עד שבאו להתפשטות הגשמיות, נתדבקו באורות ובועלמות לפि מדrigת הנעללה, וככה הנהיג את תלמידיו הבאים אחריו לעשות קיבוצין יחד ולישב באחדות, ולזומר שירות ותשבחות לה'. ("שומר אמוניים", מאמר צהלי ורני, פרק י"ב, עמוד תקצ"ו)

טעם שהתינוק אוהב הניגון

כתבו הספרים (מנות הלוי לר"ש אלקב"ץ, אסתר א-ח, דף עא ע"א) שמה שהתינוק אוהב הניגון ומשיקיטין אותו בכך מגו בכיתתו, מפני שנפשו מרגלית בקול הנגינה דלעילא, ומרגשת עוד הניגון טרם נתכלך בחטאיו שנשכח ממנו אחר כך. ("שומר אמוניים", מאמר צהלי ורני, פרק א', עמוד תקס"א)

הקב"ה מתפאר בשירות ותשבחות

כל שירות ותשבחות שמזמרין ישראל הקדושים בפרט ובiem, הקב"ה כביבול ברוך הוא וברוך שמו מטהלל ומתחדר ומתפאר בזה, כמו שمبرיכין הבוחר בשירי זמרה (ברכת ישתחבה), בפרט כשהוא באחדות לבבות בין חבריא קדישא, ובפרט בשבת מלכתא קדישא, שאז גדול השמחה וחודה בכל העולמות, כי אז מתעללה ומתעטרת בזה שכינת עוזינו.

("שומר אמוניים", מאמר צהלי ורני, פרק י"א, עמוד תקצ"ג)

שלא לסרב בכבוד לנגן

מי שאומרים לו לזרם ואני מזמר מטעם הפתאות שלו, אז הוא כאילו נותנים לו כוס לבך ואני מביך, (ברכות דף נ"ה ע"א).

("שומר אמוניים", מאמר צהלי ורני, פרק י"ג, עמוד ת"ז)

זמירות בכל השפות

כמה צדיקים אשר זמרו לפני יתברך שמם בלשון זשארגאן (אידיש), כמו רבינו הקדוש בעל של'ה שחדפייס הזכור שלו בסידור שלו (בסוף סדר הגודה של פסח) אלמעטיגער גאט, וכו', וכן רבינו הקדוש מקאונזין זי"ע היה רגיל לזרمر תמיד בלשון פוליש ורוסיש, וכן רבינו הקדוש מקאלוב ידוע שהיה רגיל לזרמר תמיד בלשון הגור ובלשון אשכנז, והוא הרבה הצדיקים שזרמו לפני יתברך בלשון פולני, והקדמוניים שרואו בלשון ערבי, וכו', כי בזה מונחים דברי החול הנבראים מדברות בני אדם מדברים בטלים מפטופוטי הבלתיים שלא לצורך וכו'.

ועוד כי הלב מתלהב ומהרגש יותר מלשון הרגיל לדבר.

(*"שומר אמונים"*, מאמר צהלי ורני, פרק א', עמוד תקס"ג)

אחרי תיקון חצות יקום ויתחזק באמונה ע"י שיר

אם יעוזרו ה' להשתתף בצער שכינת עוזינו וצערן של ישראל, יהזה שלא ישאר בחושך ועצבות ח' ז', כי יצא שכרו בהפסידו, רק יקום ויתחזק אחר זה לשמחת הבורא בשירין ותשבחין, לעורר אמונה ואהבת הבורא, ולחזק עצמו באמונה הגדולה, שאנחנו זוכים שה' אתנו ושומרינו בכל מקום היוטינו.

(*"שומר אמונים"*, מאמר צהלי ורני, פרק ו', עמוד תקע"ו)

שלא יהיה ניגון מקל' דעת

ניגון של שמחה גורם שפע אלקות והעתירות מעולם השמחה, משירי המלאכים הממוניים על השמחה לשמה אלקינו ברוך הוא, בלבד שלא יהיה איזה ניגון מקל' דעת איז מאוס ומשוקץ בעני ה'.

(*"שומר אמונים"*, מאמר צהלי ורני, פרק י"א, עמוד תקצ"ג)

השירה מתעורר לאדם כشنשוף עליו אור ה'

עיקר השירה מתעורר בשעה שנשפש על האדם אור ה' ובהתרגשות הלב.

(*"שומר אמון"*, מאמר צהלי ורני, פרק ה', עמוד תקע"ד)

העצה הנשגבת להגיע לשמחה זה ע"י שיד

לובא למידת שמחה יש בזה כמה עצות ותחבולות, אחד מגדולי העצות הנשגבות הבחון ומנוסה בל' ספק, לשיר ולרנן באיזה ניגון של שמחה זמן מה, וכל מה שאדם עושה למטה ככה גורם למעלה, ועל ידי זמר של שמחה וכוונתו לשמים, אז נתקשר על ידי זה בעולם השמחה, ונשפע ממילא שמחה בלבו.

(*"שומר אמוןים"*, מאמר צהלי ורני, פרק י'א, עמוד תקצ"ב)

המשורר נקרא חסיד

מי שמשורר ומזמר לפני ה' נקרא חסיד.

(*"שומר אמוןים"*, מאמר צהלי ורני, פרק ה', עמודים תקע"ג-תקע"ד)

גם אם הוא עצוב יתהפרק לבבו לשמחה

מי שהוא עצוב ח"ו ורוצה להתעורר בשמחה, אז יתחזק וישיר זמן מה איזה ניגון של שמחה, עד שתתהפרק לבבו בעל כrhoח לשמח, ויראה פלאות בזה, ואם אינו מרגיש תيقף, יתחזק בזה עד סוף כל סוף יתהפרק לבבו לשמחה.

(*"שומר אמוןים"*, מאמר צהלי ורני, פרק י'א, עמוד תקצ"ג)

להתחזק בזמירות בשבת קודש

להתחזק עצמו בשמחה גדולה בשבת בכל כוחו, והן בתפילה והן בשעת אכילתנו, בזמירות שירין ותשבחין לה', כי שבת קודש הוא יומא דנסמא יומא דחדותא בכללו עליין, כמו בא בזוהר הקדוש.

(*"טהרת הקודש"*, מאמר תשובהות סגוליות, פרק ט', דף ע"ז ע"ב)

שלא יהיה עני בעדן כזה

כישובים במסיבה יהדיו יסיע כל אחד את החבירא, ולא יהיה עני שוטה בעדן כזה, כי באלו הזמירות כמו במלוא דמלכא ושלש סעודות ויתר סעודות שבת ויום טוב וכדומהה שימושרים ומרננים יהדיו בקול אחד ובלב אחד, אז נתקdash ונתפאר שמו הגדל בכל העולמות.

(*"שומר אמוןים"*, מאמר צהלי ורני, פרק י'ג, עמוד ת"ר)

במעלת ניגון של קדושה

אם הוא ניגון של קדושה ממשיכים שפע ואור גדול ונורא מקדושת מלאכי מעלה מהיכל הניגון.

("שומר אמונים", מאמר צהלי ורני, פרק י"א, עמוד תקצ"ג)

ע"י השירה יכול להתבונן בגודלות ה'

על ידי שירה ושמחה לה', מתגדל המוח יכול להתבונן בגודלה ה', שזה הפרט העיקרי לבוא לעבודת הבורא וליראותו ולמסירה נפשו לפניו.

("שומר אמון", מאמר צהלי ורני, פרק י"ד, עמוד תר"ד)

ע"י הניגון נעשה שותף עם כל צבא מעלה

נעשה שותף עם כל צבא מעלה אשר כל עבדותם ברינה ושמחה, וגם כביכול נעשה שותף לשכינת עוזינו ותפארתינו אשר תשורט בקול נעים גילת ורנן.

("שומר אמוני", מאמר צהלי ורני, פרק י"ב, עמוד תקצ"ו)

השירים מעורר נפש הישנה מהעונות

על ידי העונות נעשה מהיצה המבדלת ביןינו ובין כבוד שכינת עוזינו כביכול, וצריכים אנחנו לבקש ולהפשה ולעורר זו הנפש הישנה בעומק הгалות, והעיקר על ידי שירות ותשבחות לה', המושך וגורם דבקות אל האדם שיתדרך נפשו לה'.

("שומר אמוני", מאמר צהלי ורני, עמוד תרי"ד)

אפילו במצב של שפלות ח"ו ישמע ה' זמירותינו

אפילו שייהי כבר ח"ו "בכנפי הארץ" (ישעה כ"ד- ט"ז) דהיאנו בכנף הארץ ושפלוות ח"ו, עם כל זה "זמירות שמענו", (שם), ישמע ה' יתברך זמירותינו, ושירוטינו ערבה לפניו.

("שומר אמוני", מאמר צהלי ורני, פרק ה', עמוד תקע"ד)

ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם

**לע"נ זקنتי הרבנית הצדקנית מרת מיכלא איטה רבינוביץ ע"ה
בת הר' יחיאל מאיר ע"ה
נלב"ע י"א ניסן תשנ"ז
ת.ג.צ.ב.ה.**

**לעילוי נשמת זקני הר"ר רודף צדקה וחסיד אצל הנפש ומוציאע לכת
ר' יחיאל זצ"ל בן ר' שלמה גוגנהיים זצ"ל
נלב"ע א' אלול תשמ"ח
וזקנתו זוגתו האשיה החשובה והצדקנית
מרת חוה בילא ע"ה בת הגאון ר' אליעזר שלזינגר זצ"ל
נלב"ע כ' חשוון תשס"א
ת.ג.צ.ב.ה.**

**לע"נ זקני, אבי חממי, איש תם וישראל, הרה"ח ר' שמואל בר ישעיה
רוט ז"ל
נלב"ע י' תמוז תשס"ב
ת.ג.צ.ב.ה.**

**לע"נ ש"ב האברך היקר הרב גמליאל ווינשטיין ז"ל
בן יבלחט"א הרה"ח ר' חיים ליב שליט"א
וזוגתו מרת לאה ע"ה בת יבלחט"א הרה"ח ר' שמואל רבינוביץ
שליט"א
שנספו בתאותת דרכיהם מחרידה אור ליום י"ב איר תשס"ב
ת.ג.צ.ב.ה.**

**לע"נ אבֵי מורי הרה"ח ר' שלמה אברהם
ב"ר ישראל ז"ל
נלב"ע כ"ד חשוון תשכ"ח**

**ואמי מורתני מרת שרה
בת ר' יעקב ז"ל
נלב"ע כ"ו אלול תשמ"א**

ת.ג.צ.ב.ה.

**נדבת הרה"ח המפואר, איש חי ורב פעלים לתורה
רבי יעקב פולדמן שליט"א**

**לע"נ זקני הרה"צ ר' נפתלי יעקב ב"ר משה ז"ל
נלב"ע ט"ו כסלו תשל"א**

**וזקני ר' יחזקאל ב"ר משה ז"ל
נלב"ע ח' כסלו תשמ"ה**

**וזקני ר' משולם ב"ר מרדכי ז"ל
נלב"ע ו' טבת תשמ"ט**

ת.ג.צ.ב.ה.

**נדבת הרה"ח ר' אברהם דוד ורצברגר שליט"א
ויתברך בכל מילוי דמי טוב אכ"ר**

ויהי נועם נשבת במווצאי שבת

**לע"נ נפש נקי וצדיק
ש"ב הילד היקר רפאל בניימיין ז"ל
בן יבלחט"א הרה"ג
רבי יעקב עקיבא הכהן רבינו בוץ' שליט"א**

**נולד בש"ק ח' איר תשס"ב
נלב"ע במווצאי ש"ק פרשת "ויהי מקץ שניםים ימים"
ג' טבת תשס"ד**

ת.ג.צ.ב.ה.

**לע"נ הרה"ח ר' אליהו ב"ר אשר אנשיל שפייצר ז"ל
נלב"ע י' כסלו תשל"א**

**וזוגתו מרתה עטיא ע"ה בת ר' דוד ז"ל
נלב"ע י"א איר**

ת.ג.צ.ב.ה.

לע"נ דודי הרה"ג החסיד מו"ה רבי אהרן קרול זצ"ל

נלב"ע ל" סיוון תשס"א

ת.ג.צ.ב.ה.

לע"נ הגאון החסיד מו"ה רבי שמואל צבי זצ"ל קובלסק
בהריה"ח רבי בנימין זצ"ל
נלב"ע כ"ג סיוון תשנ"ג
ת.ג.צ.ב.ה.

לע"נ הרב ייחיאל מאיר ב"ר מיכאל זילבר זצ"ל
נלב"ע ל" כסלו תשכ"ט
וזוגתו מרת חנה בת ר' משה יהושע ע"ה
נלב"ע י"ז שבט תש"ט
ת.ג.צ.ב.ה.

לע"נ הרה"ח המפואר רודף צדקה וחסר
ראש וראשו לכל דבר שבקדושה
רבי קלמן לייב ליטיג זצ"ל בן ר' שמואל יוחנן זצ"ל
נלב"ע כ"ד אלול א', א' דסליחות תשנ"ו
ת.ג.צ.ב.ה.

**לע"נ זקנִי, הַיָּקָר שְׁבָאָדָם,
אִישׁ תָּמֵן וַיְשָׁר, יָרָא אֱלֹקִים, אֶחָד בָּרוּךְ הוּא
עוֹנוֹתָן וְשָׁפֵל בָּרָךְ, וְגָרִיס בָּאוּרִיאִיתָא**

**הַרְבָּה יְהוֹשֻׁעַ אֱלֹקִים גּוֹגְנָהִים זְלִיל
בֶּן הַרְבָּרִיךְ יְחִיאָל זְלִיל
נְלֵבָעַ כְּדֵד אֲדָר בֵּי תְּשָׁסָה**

ת.נ.צ.ב.ה.

**לע"נ אָבִי מָורי ר' שְׁמֻעוֹן בָּרִ צִיּוֹן זְלִיל
נְלֵבָעַ ו' אֲבִ תְּשָׁלָח**

ת.נ.צ.ב.ה.

נְדַבֵּת הָרָה"ג ר' דָוד א. בָּרִ יִשְׂרָאֵל שְׁלִיט"א